
Ungváry Ildikó**Ének a kutyákhoz**

Macskák, s lényem
vonzák egymást,
Kedveljük mi
ezt a vonzást,
És felednem nehéz,
hogy szemük
nem arra néz,
mit fülük kihall,
s övék a diadal,
hogy épp ott ér földet
a négy karmos párna,
ahol a kiszemelt áldozat
sohasem várja.
Aztán, ha vége a harci bemutatónak és táncnak,
oly édesen kurrogva, berregve cicáznak...
Szemembe gyúl két sárga lámpafényük,
s szíven találtnak.
Családtag vagyok, tiszteletbeli macskamama,
Fejem felett, itt lóg a diploma...
De mióta egy árva kutya
magához vett és szívét kezembe tette...
azóta tudom, hogy mily különös barátság
kutyával-macskával egyszerre...
S bár magamban a macskahódolatot ismerem
jobban,
szívem már a kutyáért is akkorát dobban,
Hogy örökre el van ez döntve,
Meg vagyok szelídítve,
S ezt velem egy kutya tette.
Ha macskához jó vagy,
kitüntet téged,
és engedi, hogy csodáld,
szolgáld, s odaadd lényed,
Úgy, ahogy ezt
a kutya teszi véled,
Csodálón, odaadón
szívébe enged,
Még akkor is, ha ezt
meg sem érdemled.
Kutyák hátránya:

---

túl sok vermet ásnak...
Kutyák előnye:
nem másnak ásnak.

Szitakötött szív

Szikkadt szitakötő szótlánul szakad
Szakadt szívében a szimmetria szabad
Száz éve szaggatja szoprán színét
Szárnyával szorítja szakadó szívét

Kegyed ül egyedül?

Egyszer azt hittem, hogy egyedül vagyok
De mint kiderült, ebben is tévedtem
És azzal sem voltam egyedül,
Hogy abban tévedtem, hogy
Egyedüllétem egyedülálló...

Hirtelen...

Elvétika, Húsvétika
Bajlódik a dühös bika
Kölnikkel és parfümökkel
Spricnikkel meg vasvödrökkel
Nem tudja, hogy mihez fogjon,
Verset ő mán hogy faragjon?
Hun késik mán az a Kos
Pedig az olyan okos.
Majd azt küldi el helyette
Hogy a fene meg nem ette
Tojásfejű hímes tojás,
Liba, tyúk meg kakukktojás,
Tojásfa meg tojáshéj,
A lány tojás milyen mély?
Nem bírják az idegei
A versírást le is teszi,
Kicsit topog, aztán betör,
Hol van itt a tojáslikőr?

Frenetikus genetikus...

Mongyátok, mongyátok,
Most szántok vagy
MONSANTO-k?
Ki az úr és ki a paraszt?
Ki aki éleszt s ki aki apaszt?
Ma még csak növényi géneket piszkál,
De holnap már emberi énedben "turkál"
Jó svádájú manipuláns,
Oly finom s elegáns.
A világot éhtől megmentő
Amolyan tudósfajta szakértő
Mindent előzőnlő
Ha termékét nem eszed (?)
Még akkor is mérgező!

Toronyér...

Dobog a föld a lábam alatt,
Ma hová haladok?
Dobog a szívem az ég alatt,
Tornyot látogatok.
Kinek torony a torony,
Másnak dől az egyenes,
Egyenesen neked dőlök,
Nevetek, hogy neved.
Dőlnek a tornyok szépen,
Egyenesen lefelé,
Omlok karodba másképp,
Majd elkapsz estefelé.

Kinek?

1.
Szemed türkiz kopogása
többszólamú ütemre szűkül, élesít,
s már elnyelésre készülő rozsdás örvény tágul
befelé indulásra.
Perdül, pörög, pereg a dobhártyán átsejlő
zizegő permetező esőtánc,
lejtőn guruló cseppek
bukfencet vetnek,
s szemet rá,
mert szemet szemért,
szemérmes sütögetés illata kacskaringóban
kúszik szét a semmibe
ahol a végtelen majd a ma legeslegszebb
láthatatlan
fátyolát szövi belőle.
Nekem?

2.
Halkulás zendül, csobog a véletlen,
előre jósolt jövő,
járd járatlan úttalan utad,
s utadba nem áll öröm,
röpködő vágy suhint arcul
arcátlan kaland utol nem ér
életed lüktető vér és kenyér
sorsod felszántott tenyér

3.
Akihez jöttél, nem volt otthon
Mert téged keresett a végtelen,
bizonytalanul omló ösvény
guruló kövein botladozva.
Hálója már rég foszladozva...
S ha esne,
hát feneketlen zuhanás előtt
meg sem állna, míg hozzád
Be nem esne,
s lábaidd előtt végre
eldadoghatná, hogy
Isten hozzád indult.

Farsangi id változás.....

Vízből kereszt, vízkereszt
Fagyos telet megrepsz
Búbánatot kirekeszt
Három bölcset beereszt.
Szaturnusz az égen ragyog
Vendég vagy, s én vendég vagyok
Álarcában jó a fagy
Ne fuss el, csak ott maradj
Tárd ki lelked
Szeresd nagyon
Forró szívvel
Öleld agyon.

Önismeretlen

Fehér fáról jöttünk fénylő Fára ó
s eltengereng szavak csendjéből font háló
merengő homokbuckán homlokegyenest
homlokon csókoló
múzsza guzsalyába gabalyodva
szórszált hasít hamis dallamra pózoló
egy kaptafára röppen millió mézes mázoló

Tétova... De...

Tétova tangó tágul
Hadi lábon áll a bál
Térítők tátongnak
Tántorgók tévednek
De a nő ma társra talál.
Inget vasal a halál

Önkényes

Élményigény
Fénylénymény
Foltbiztos
kényelmes
kötény
Sutaságban
S ághegy a lény
Nem képtelen
lelemény
Serény
a képlékeny
véredény
Ott van
a legjobb
vetemény
S ma még
közlékeny
a bölény.

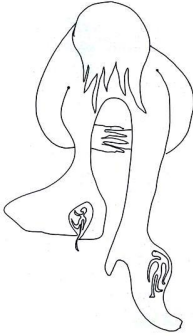
Zsellér mellénye

Fillér tallérja
Böllér kallója
Holló ollója
Pallér gallérja
Pillér ballába
Sellő cellája
Hulló csillaga
Kullog állaga
Mellén külleme
Küllön zellere
Jellem dallama
Kellem szelleme
Vallás kellene?
Zsellér mellénye

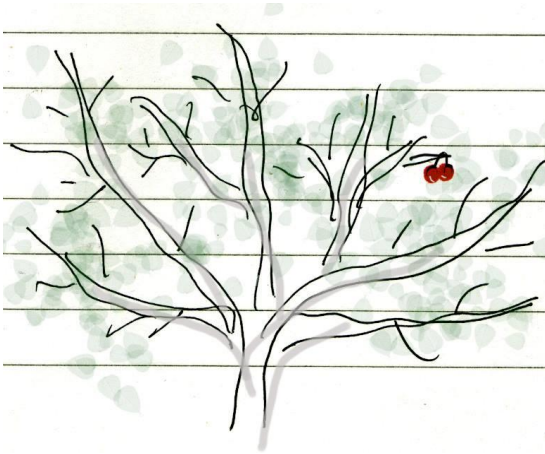

Szótlantul

Szuszogva szaggatottan szabadulok
Szavakat szertesztét szórtan
Szívlelek szépelgő szószegést
Szipolyozok sziklát szótlan
Szemfénye személyesen szavatol
Számon kérő szabott sziszegést
Szivárványt szappanoz szertelen
Százrétű szapora szepegés
Szánkóddal szórakozz
Szinpompás szemfüles!
Szedett vetett szemtelen
Szava hihetetlen szerelem!
Szívélyes szatír szádra szól
Szakasztott szóvirág szépeleg
Szilánkos szenvedély szomorún
Szügyidnek szegezve szendereg
Hihető...
Zajongó remeték kis csoportja
fordult be a sarkon épp,
Rengeteg remete követte nevetve
Remegést feledve, zajongtak sietve,
S beborult felettük az ég.
Tekintetük világvakító fénye lobogott messze,
S dús hajuk kócosan, vadul követte,
Lábukat megvetve haladtak pörögve,
Térültek, szépültek, révültek sebtébe
S kiderült felettük az ég.

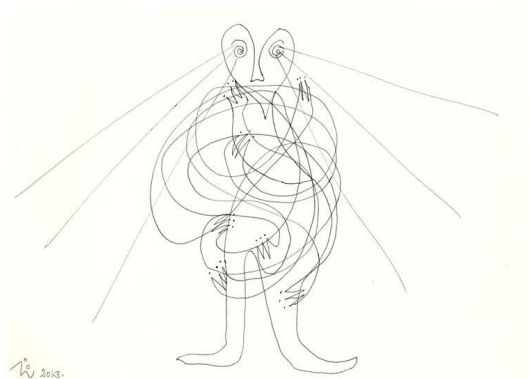

Hoztál millió csillagot
 Ágra, égre aggatod?
 Egyetlen egy szől hozzád
 Nem felel, ha faggatod.

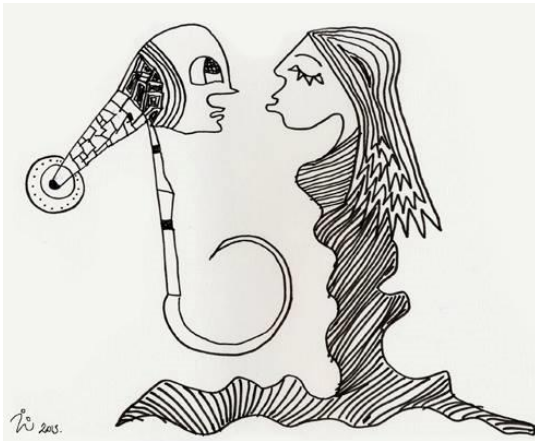
Ismerkedés

Hogyan tudhatnám meg, ki vagy
 Amikor rád mint tükörbe bámulok
 És miért tárnám fel neked titkom
 Amikor titkodat te is csak eldugod?

Ha több karod lenne mint kettő
 Hogy ölelnél engemet?
 Szorítanál-e magadhoz
 Míg a zápor elered?

Ácsorgok, de nem vicssorgok,
Ha kell, titkot meg is tartok,
Mindenfélét összehordok...
Nem kell ide szentbeszéd,
Jobb az össze mint a szét..

**Ungváry
Ildikó**
versei
rajzaival

Ungváry Ildikó önmagáról

1959-ben születtem Budapesten, és itt éltem első 7 éveimet, melynek élményei lényembe ivódva, azóta is mindenhová elkísérnek. Miután beteges voltam, nagyapám, ha csak tehetett, kirándulni vitt a zöldbe. Kedvenc helyünk Csillebérc volt. A fogaskerekű végállomásától még km-eket kellett gyalogolnunk, mire Lidi néniék erdő mélyén rejtőző kis házikóját megtaláltuk. Az út is mesés volt - a galagonyás vadvirágos réten át, aztán a földút a kereszteződéssel, ahol csak én tudtam, melyik irány a jó irány, és jött az erdő óriásfaival, mindegyik azt szerette volna, ha őrá mászom fel, - de a megérkezés is. Mintha csak Tündérországba jöttünk volna.

Itt kötöttem örök barátságot Gyöngyivel a kecskével, Mancival a csacsival, és a nevenincs hatalmas kocával, akivel együtt feküdtünk összebújva az udvar egy napsütötte horpadásában, és én odaadóan vakargattam a fülei körül, meg ahol kérte, és egész egyszerűen boldog voltam.

A nagyapám ezermester feltaláló volt, és a világ legcsodálatosabb embere, tőle tanultam meg az életet szeretni, a természetet becsülni, és az emberekben a jót keresni.

9 évesen nélküle kellett folytatnom a világ felfedezését, mert az ő földi küldetése lejárt. 18 éves koromig Keszthelyen kerestem önkifejezésem különböző formáit, és abban volt rengeteg muzsika, rengeteg mozgás, labdával, pályán vagy asztalon, nyaktörő akrobatika, de matematika, biológia és még sok más is, a közös, hogy mindenben első akartam lenni...

De egy dolog nagyon nem ment. Az írás, abból is a személyes megnyilatkozás. Érzéseim, gondolataim nem találtak utat lelkem dzsungeléből az ujjaimon keresztül a papírra.

Aztán sokáig úgy volt, hogy amikor valakivel szerelemben estem, akkor hirtelen tudtam írni.

Ma már nem kell kívül keresnem az ihletet, elég magamban felidézni az érzést... Lényemmel a humor, pajkosság szorosan összefonódott, és a játszani tudás képességét nagy becsben tartom.

Innen is verseimben a gyerekes szójátékok.

Hiszek a mesékben, és a tudatalatti végtelen hatalmas birodalmában.

27 évesen hagytam el Magyarországot akkori szerelmemmel és élettársammal, Lázár

---

Ervinnel, és azóta, 27 éve élek Dániában, ahol gyakran költözöm, viszonzom a dánok mosolygását és egyszerre vagyok magyar és dán, vagy néha egyik sem.

Felnőtt életemben voltam kreatív műhelyben - szakkörvezető, -amatőr színjászó, - hajnali madárcsicsergésbe bódult újságkihordó, majdnem biológia-kémia tanár, - napközis kisegítő tanár értetlen közegben, - életmentő uszodában, templomi énekes és - fotós üzlettel, stúdióval, galériával, nyáron biciklikölcsönzővel is.

17 éve történt életem legnagyobb csodája, amikor anya lettem.

Két éve írok verset, valahogy úgy, hogy nem tudok nem írni.

Az élet engem se kímélt meg teljesen, de csodahitem ettől még nem múlt el, sem olthatatlan kíváncsiságom.

A világ borzalmai ellenére az életet csodának is látom, és ebben saját tökéletlenségem sem tud megakadályozni, sőt, tökéletlenségem éppen elegendő ok arra, hogy megszólaljak, és ilyenkor valahogy helyrebillentsem magamban az elmebajt súroló határtalan határokat.

Ilyenkor úgy teszek, mintha minden megtörténhetne.

Vály Sándor kubista sorozatának Cubiscit Natura Morta 2. m ve